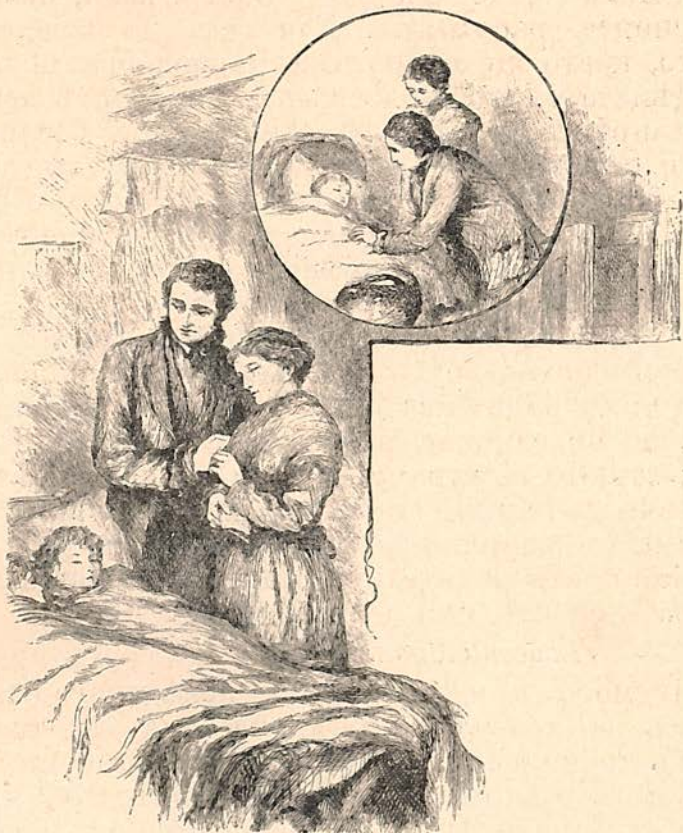

думалъ: „Наистина, това е едно голѣмо щастие за насъ, което мъчно се срѣща по свѣта. Но да си дадешъ на хората едното дѣте и това е още по-рѣдко нѣщо“.

Цѣли два часа родителитѣ стоели неподвижни съ писмото въ рѣка. Най-послѣ жената каза:

—Виждамъ мъжо, че всички у дома сме съ кърпени дрехи и обуца, които не можемъ да